

Dyrektywa Rady nr 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy stoi na przeszkodzie temu, aby układ zbiorowy, taki jak Bundes-Angestelltarifvertrag-Ost (układ zbiorowy pracowników sektora publicznego Niemiec Wschodnich), wykluczał zaliczenie na poczet wymaganego okresu zatrudnienia część okresu, podczas którego pracownica, zgodnie z ustawodawstwem byłej NRD, korzystała z urlopu macierzyńskiego w wymiarze przekraczającym okres ochronny przewidziany ustawodawstwem Republiki Federalnej Niemiec, o którym mowa we wspomnianym układzie zbiorowym, jeśli cele każdego z tych dwóch urlopów odpowiadają celowi ochrony kobiety w związku z ciążą i macierzyństwem, ochrony gwarantowanej przepisem art. 2 ust 3 dyrektywy. Do sądu krajowego należy zbadać czy te warunki zostały spełnione.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-317/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Wspólnotowa regulacja w zakresie rybołówstwa — Rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i nr 2847/93 — Przekroczenie kwoty połowowej)

(2005/C 6/11)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-317/02, Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez K. Fitcha i T. van Rojna, a następnie przez T. van Rojna i B. Dohertyego, przeciwko Irlandii, reprezentowanej przez D. O'Hagana wspieranego przez A. Schustera, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia na podstawie art. 226 WE, wniesioną w dniu 11 września 2002 r., Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet (sprawozdawca), prezes, S. von Bahr i J. Malenowsky, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 18 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury, jak również art. 2, 21 i 31 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa w ten sposób, że:

- nie przyjęła kryteriów i zasad wykorzystywania przyznanej jej kwoty połowowej;
- nie zapewniła przestrzegania przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony żywych zasobów wodnych poprzez

kontrolę połowów, właściwą kontrolę wyładunków oraz deklaracji połowowych, jak również poprzez innego rodzaju środki kontroli przewidziane właściwymi rozporządzeniami wspólnotowymi;

- nie zakazała przejściowo połowów przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub zarejestrowane na jej terytorium, gdy przyznane jej kwoty uznane były za wyczerpane oraz
- nie wszczęła postępowania administracyjnego lub karnego przeciwko kapitanom statków rybackich, które naruszyły wymienione przepisy lub też przeciwko innym osobom odpowiedzialnym za to naruszenie.

2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 16 listopada 2004 r.

w sprawie C-327/02 Lili Georgieva Panayotova i inni przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Rechtbank te 's-Gravenhage)

(Układy stowarzyszeniowe między Wspólnotami a Bułgarią, Wspólnotami a Polską i Wspólnotami a Słowacją — Swoboda przedsiębiorczości — Ustawodawstwo krajowe przewidujące odrzucenie bez rozpatrywania wniosków o zezwolenie na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa w sytuacji, gdy wnioskodawca nie posiada tymczasowego zezwolenia na pobyt)

(2005/C 6/12)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-327/02, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 18 września 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage (Niderlandy), postanowieniem z dnia 16 września 2002 r., w postępowaniu: Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i R. Silva de Lapuerta, prezesi izb, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen, S. von Bahr i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poirares Maduro, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 16 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Czytane łącznie art. 45 ust. 1 oraz art. 59 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r. 94/908/EWWiS, WE, Euratom, czytane łącznie art. 44 ust. 3 oraz art. 58 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rzeczpospolitą Polską, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 1993 r. 93/743/Euratom, EWWiS, WE, a także czytane łącznie art. 45 ust. 3, oraz art. 59 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Słowacką, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r. 94/909/Euratom, EWWiS, WE nie sprzeciwiają się zasadniczo takiemu uregulowaniu Państwa Członkowskiego obejmującemu system wstępnego weryfikowania, które uzależnia wjazd na terytorium tego Państwa Członkowskiego celem założenia przedsiębiorstwa jako osoba prowadząca działalność na zasadach samozatrudnienia od udzielenia przez służby dyplomatyczne lub konsularne tego Państwa Członkowskiego w kraju pochodzenia osoby zainteresowanej lub w kraju, w którym stale przebywa, tymczasowego zezwolenia na pobyt. Taki system może w sposób ważny uzależnić udzielenie tego zezwolenia od spełnienia przez zainteresowanego warunku wykazania, że ma on naprawdę zamiar rozpocząć działalność gospodarczą na zasadach samozatrudnienia, nie będąc jednocześnie nigdzie zatrudnionym i nie korzystając ze środków publicznych i że posiada on wystarczające zasoby finansowe, aby prowadzić działalność na zasadach samozatrudnienia oraz że ma on uzasadnione szanse powodzenia. System znajdujący zastosowanie do takich tymczasowych zezwoleń na pobyt powinien jednakże opierać się na procedurze łatwo dostępnej i mogącej zagwarantować zainteresowanym, że ich wniosek zostanie rozpatrzony obiektywnie i w rozsądnym terminie, a ewentualne odmowy udzielenia zezwolenia będą ponadto mogły zostać zakwestionowane na drodze sądowej.
- 2) Wykładnia powyższych przepisów układów stowarzyszeniowych powinna być dokonywana w ten sposób, nie sprzeciwiają się one zasadniczo uregulowaniu krajowemu stanowiącemu, że właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego odrzucają wniosek o zezwolenie na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa złożony na terytorium tego Państwa Członkowskiego na podstawie tych układów, w sytuacji, gdy wnioskodawca nie posiada tymczasowego zezwolenia na pobyt wymaganego przez te przepisy.
- 3) Bez znaczenia jest w tym względzie okoliczność, iż wnioskodawca utrzymuje, że w sposób jasny i oczywisty spełnia podstawowe warunki udzielenia tymczasowego zezwolenia na pobyt oraz zezwolenia na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa, lub okoliczność, że wnioskodawca ten przebywa w chwili złożenia wniosku w przyjmującym Państwie Członkowskim legalnie na innej podstawie, w sytuacji, gdy wniosek ten jest niezgodny z wyraźnie postawionymi warunkami wjazdu zainteresowanego do przyjmującego Państwa Członkowskiego, a w szczególności tych dotyczących czasu dozwolonego pobytu.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 9 listopada 2004 r.

w sprawie C-338/02 (wniosek Högsta domstolen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Fixtures Marketing Ltd przeciwko Svenska Spel AB ⁽¹⁾

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Prawo sui generis — Pojęcie inwestycji związanej z uzyskaniem, weryfikacją i prezentacją zawartości bazy danych — Terminarze mistrzostw w piłce nożnej — Zakłady)

(2005/C 6/13)

(Język postępowania: szwedzki)

W sprawie C-338/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na mocy art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wniesiony przez Högsta domstolen (Szwecja) orzeczeniem z dnia 10 września 2002 r., w postępowaniu Fixtures Marketing Ltd przeciwko Svenska Spel AB, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Lenaerts (sprawozdawca), prezesi izb, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. Múgica Arzamendi i M.-F. Contet, główni administratorzy, wydał w dniu 9 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Pojęcie inwestycji związanej z uzyskaniem zawartości bazy danych w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy rozumieć jako określające środki poświęcone na poszukiwanie już istniejących materiałów i ich gromadzenie w tej bazie danych. Pojęcie to nie obejmuje środków użytych w celu stworzenia materiałów składających się na zawartość bazy danych. W kontekście sporządzania terminarza spotkań w celu organizacji mistrzostw w piłce nożnej, pojęcie to nie obejmuje zatem środków poświęconych na wyznaczenie dat, godzin i ustalenie doboru w pary drużyn odnoszących się do poszczególnych spotkań w ramach tych mistrzostw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002.